

A bűntudat leverése

(Pecca fortiter)

Merő Bélának

*A színházi függönyön támadt
résen át beömlik a hideg
Különös és színpadiasan
embertelen hogy a rész sirat
ja az egészet A sírásó
jelenetben fogalmazódik
meg a szűz Ophelia kolos
torokba tékozolt imája
Szűnjél meg aszonyom S te idő*

*Le fogod nyomni a torkodon
magadat jó lesz az ebben a
ferde világban bár ennyi bűn
és ennyi erény után amely
ek szegélyezik életedet
akár már bármilyen is lehetsz
Jónak lenni mégis magányos
túl idejétmúlt játék Gyenge
ségnek hiszik és rád tipornak*

*Sose láttalak se Diegót
se téged idióta hablaty
olásra „intellektuális”
vitákra vesztegetni az időt
és ezért vagytok ti férfiak
ak valódi férfiak és nem
kamu „művészek” A kurva él
etbe Az eső úgy esett a
hogy kell és a hentesnél lelkiük*

*ig áztak a három barátok
Az egyik rég halott Hagytad hogy
szétigya az agyát és ami
kor összeitta ismét együtt
bámultátok az égbe szúrt fa
tornyokat Meggypálínkák nyomva*

*nalán indul el hajnalban az
élet S oda hullatja vissza
magát A sügő néma marad*

*Csak apró elmozdulásokra
telik Ahogy távoli földren
géskor elmozdul a fövénybe
ágyazott kavics Csak épp annyi
hogy nincs többé múltba ágyazott
jelen Korom a homlok ránca
iban A kéz kér és adakoz
ik Átszűrődik a csontokon
a felkelő Nap röntgenfénye*

*A piac megtelik másnapos
vallomással Kilóra mérve
olcsón adva a lelkek Birka
pörkölt vére csorran le falon
Nem emlékszel mikor botlottál
meg az árnyékodban Vagy lehet
más árnyéka volt A föld hideg
és jólesik Föléd pakolják
a díszleteket Alattad sír*

*dogál a kettévágott vakond
Átrendezel teret és eget
fölötte A szövegkönyv kofák
fodros szoknyája alatt matat
Szása elküldte éjjel a zen
éket Sirtál és ittál a he
tedik emeleten Ilyenkor
Herszonban is esik Lehetne
persze szomorúbb is De minek*

*A dolgok eldöntetlensége
már nem zavar Az eldönthetet
lenség Hallgatnak a mélyben a
járatok A gyomorban nőnek
a bíbor virágok a halál
vigasztalan üzenetei
De még előbb halkan előre
A felsíró szökőkutakról
lefoszlanak a jelmezek Ver*

*laine elballag a borozó fel
é A vállán átvetett tarisz*

*nyában kövér halak verdesnek
A közönség este majd össze
gyűl Sok nyál Sok vér És éji vad
A sokadalom árnyékában
temetés vagy lakodalom A
vőfély a bakon A pap csenget
Kezében levágott lófejek*

*(A vakond távozása előtt
pultra dobja a cilinderét
Benne nyúl Amihez nyúl abból
sötét sarjad Friss önfeláldoz
ás Szájából meleg sütemény
ként fordulnak ki a szavak Év
szakok a napszakokkal vigasz
talanul összekeverednek
Táncoló jelek múlt kordinán)*